

París ben bé val unes quantes misses (arquitectura religiosa contemporània a París)

Dij, 24/03/2016 per Eloi Aran Sala

[Betel. Arquitectura, Art i Religió](#)

(EA) "París ben bé val una missa" és una famosa frase atribuïda al rei francès Enric IV, que abjurà del calvinisme i es passà al catolicisme per tal de poder ascendir al tro reial el 1593. Més enllà del fet històric concret, el cert és que he passat uns dies a la capital de francesa i he pogut constatar a través de les seves noves esglésies o reformes d'esglésies que la dita segueix sent certa: París ben bé val unes quantes misses. Us adjunto el [mapa](#) (amb els enllaços corresponents) que em vaig elaborar per a la meva recerca arquitectònica per si a algú li resulta d'interès. Val a dir que la majoria d'esglésies escollides les he tret de l'article "[Art et liturgie aujourd'hui : à propos de six récentes églises parisiennes \(1997-2005\)](#)" i, molt especialment, d'una pàgina que mereixeria ser tinguda en compte per totes les delegacions de patrimoni dels bisbats de Catalunya: "[Art, Culture et Foi](#)", ja que han muntat una guia que posa en diàleg l'arquitectura sacra i la fe per als turistes (en la línia de [Catalonia Sacra](#)) disponible en tots els temples de renom.

Us passo algunes notes, tot i que tractaré amb més profunditat algunes de les esglésies citades més endavant:

Notre-Dame-d'Espérance: Interessant compaginació i volumetria general d'un complex parroquial sense renunciar a la seva presència en la via pública.

Notre-Dame-de-l'Arche-d'Alliance: Una aproximació moderna al llibre de l'Apocalipsi més enllà de la Basílica de la Sagrada Família. Simbologia i abstracció en estat pur.

Chapelle de l'Agneau-de-Dieu: Uns baixos al costat del no-lloc de l'estació de ferrocarrils de Lió o com significar un petit espai religiós a la gran ciutat.

Saint-Luc: El complex de vivendes dóna suport i fons al temple parroquial parlant un mateix llenguatge però amb dos volums diferenciats. Treball exquisit de l'accés i volumetria urbana.

Notre-Dame-de-la-Sagesse: Situada en un pati interior d'illa al costat mateix de la gran intervenció de Jean Nouvel per la Biblioteca Nacional de França. Interessant distribució interior que recupera la idea de "capelles laterals" i matís de la il·luminació.

Notre-Dame-de-Pentecôte: Petit i interessantíssim centre evangelitzador, amb capella a la part superior, dedicat al món del treball en el cor del complexe laboral de "La Défense".

Saint-François-de-Molitor: La primera església d'obra nova feta per Jean-Marie Duthieul, després d'haver reformat l'església de Saint Ignace (Centre Sèvres - Companyia de Jesús). L'èxit d'aquesta església l'ha dut a reformar els presbiteris de Notre-Dame de París i la nova catedral de Nanterre.

Nôtre Dame de Creteil: Inaugurada el passat mes de setembre és tota una

troballa i una referència obligada per l'arquitectura religiosa contemporània actual. Una catedral a la banlieue parisina que resulta de la reforma d'un discret centre parroquial anterior.

Es van quedar per una altra visita: **Nôtre dame du Rancy** (la primera església de formigó armat i considerada també per alguns la primera església "moderna") i la **Catedral d'Evry**, de Mario Botta.